

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep, 0030 Oslo.

Vår ref. P225-14/JPG

Grannes den 30. september 2014

Uttalelse angående forslag til presisering av grensen for senabort

Norsk Forbund for Utviklingshemmede (NFU) ser behovet for å presisere grensen for senabort. Men den foreslåtte presiseringen vil neppe bli fulgt i tilfeller hvor fosteret har trisomi 13 eller trisomi 18.

I dag får gravide som bærer barn med de nevnte tilstandene tilbud om abort frem mot termin. Nyfødte med tilstandene blir ofte nektet helsehjelp. Situasjonen synes i strid med dagens mer upresiserte grenser for senabort. Situasjonen eksisterer fordi tilstandene av en del fagfolk blir karakterisert som «uforenelig med liv». Karatrestikken stemmer lite med forsåelsen av «uforenelig med liv» utenfor legestanden. Mange med de nevnte tilstandene kan leve gode liv i flere tiår. Vårt eldste medlem med trisomi 18 som jeg er kjent med, ble 37 år.

Lørdagsrevyen brakte et innslag om lille Ole og moren Anna den 26. april, 2014. Ole har ingen medisinske utfordringer ut over diagnosen trisomi 18. Han lever et godt liv i Sarpsborg. Nyere studier fra bl.a. Japan viser ettårs overlevelse til rundt 50% (se f.eks. Lorenz, J.M. and G.E. Hardart, «Evolving medical and surgical management of infants with trisomy 18». *Curr Opin Pediatr*, 2014.)

Dersom en presisering skal ha effekt overfor diagnosegruppene nevnt over, så bør en vurdere en langt klarere ordlyd. Forhold som «... *særlige forhold ved fosteret*» og «*levedyktig*», åpner for det meste.

Med hilsen

Jens Petter Gitlesen
Forbundsleder